

som kan, hvad det Slags Forhold angaar, være lige saa praktisk maaſte som den ærede Indenrigsminister, vil være enig med mig om, at Forholdet er saaledes i den Del af Landet med de store Mangler i den nuværende Hjemstedsbevisslov, at det kunde være Grund til at ſaa nogle Forandringer i den. Derfor ſtal jeg paa hele Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale, at dette Andragende henviſes til Indenrigsministerens Overvejelse, og at vi mulig ad Aare kunne ſaa denne Lov op til Revision, thi det er der overordentlig stor Trang til. Disse Kommuner, ſom flere andre Kommuner, lide en hel Del ved at være Grænskommuner, ſaa de ere virkelig ikke tjente med, at diſſe Forhold vedblivende beſtaa, ſom de nu ere. Derfor haaber jeg, at den ærede Minister vil hjælpe til hos ſin Kollega Indenrigsministeren, at vi kunne ſaa dette Forhold underſøgt og overvejet og komme til et Reſultat, der er bedre end det, der er efter den nuværende Lovgivning. Det er diſſe Bemærkninger, jeg har ment at maatte tillade mig at gøre angaaende de tre Indstillinger fra Udvalget, ſom ligge til Behandling nu.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæſenet (S. Scavenius): Jeg kan intet have at indvende imod, at Andragende Nr. 2 fra Enkefru Sid henviſes til min nærmere Overvejelse. Jeg kan naturligvis ikke paa Forhaand ſige, hvilket Reſultat Ministeriet vil komme til, men det vil jo komme til at ligge for paa næſte Aars Finanslov. — Alſur at det ſamme kan jeg udtale om Indstilling Nr. 3, ſom angaar et Andragende fra Byraadet i Kjerteminde om Statsriksſtud til Byens private Realkole. Jeg ſtal tage Sagen under Overvejelse, og hvis Forholdet er det ſom i flere andre Byer, hvor de kommunale Realkoler have faaet Underſtøttelse paa Finansloven, vil jeg ikke have noget imod ogſaa at optage denne Realkole til ſærlig Bevilling paa Finansloven. — Hvad det Andragende angaar, ſom under Nr. 1 foreſlaas henviſt til min Kollega, ſtal jeg paa hans Vegne udtale, at hele det Forhold, ſom dette Andragende angaar, diſſe Hjemstedsbeviſer og alſt hvad dertil hører, fortjener nøje Overvejelse og ganſke ſikkert bør underſøges. Hvilket Reſultat Indenrigsministeriet derefter vil komme til, følger

det af ſig ſelv, at ikke Indenrigsministeren ſelv og endnu mindre jeg kan udtale mig om. Indenrigsministeren har ſom ſagt ikke noget imod, at det henviſes til ham, og erkender, at Forholdet trænger til nøje Underſøgelse.

Leth: Paa mine Medforſlagsſtilleres og egne Vegne tillader jeg mig at anbefale, at de Andragender, ſom ere ſtillede af os, indſtilles til Indenrigsministeren og Finansministeren. Andragenderne findes i Betænkningen under Nr. 83, 98, 104, 105 og 106, men jeg tør maaſte tillade mig at bemærke, at i de Indstillinger, der ſom tredje Afdeling ere omdelte fra Finansudvalget angaaende Andragender, findes tillige en Række andre Andragender, ſom angaar det ſelvsamme — jeg tror ikke mindre end 8 — hvis Skæbne alſaa vil blive afgjort ved Afstemningen over dette, det maa jeg i det mindſte antage. Sagen drejer ſig om den Stormflod, ſom fra 24de til 27de November forrige Aar hjemhøgte Kysterne af Jylland og Jyn — og, ſom det vil ſes, til Del ogſaa Bornholm — og der anteede ganſke overordentlig Støde. Det, ſom egentlig udmærkede denne Stormflod, var dens Langvarighed. Den kom ikke ſaa pludſelig, tror jeg nok, ſom Stormfloden af 13de November 1872, men den varede meget længere, den varede i hele 3 Dage, hvilket i høj Grad forøgede den Støde, ſom den gjorde. Bandet trængte ind paa Kysten, i Hufe og Forder, bortrev Fiſkernes Redſkaber, ja det bortrev mange Steder temmelig ſtore Arealer af Landet. Endvidere ødelagde det ved at trænge ind i Huſene Møblerne, og hvad der gjorde det værre var, at det trøs meget ſtærkt under Stormfloden, ſaaledes at det overſvømmende Vand for en ſtor Del blev til Is, der blev liggende og var meget vanſkelig og beſværlig ſenere at ſaa bort, ſaaledes at ſom ſagt Staden derved blev endnu ſværre. Der var grumme mange navnlig Smaaſt, ſom led ganſke overordentlig under denne Stormflod. Deres Hjem bleve ødelagte, deres Bohave ruineret, Fiſkernes Redſkaber og Baade bleve førte bort og vare ikke til at ſaa fat paa eller redde igen. I mange Haver og mindre Fjordløbder blev Vegetationen, Plantevækſten, for en meget ſtor Del ødelagt, ſaa jeg tror, der kan være meget god